

Î N C H E I E R E

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de
Societatea cu Răspundere Limitată „Tehnocrat”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu
Răspundere Limitată „Fermoplast” împotriva Societății cu Răspundere Limitată
„Tehnocrat” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 12 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 29 aprilie 2016 SRL „Fermoplast” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL „Tehnocrat” solicitând încasarea de la pârât a datoriei în sumă de
80041,93 lei, a penalității în mărime de 8004,19 lei, a dobânzii de întârziere în sumă
de 28827,15 lei și a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în sumă de 3000
lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la data de 14 iulie 2014 între SRL
„Fermoplast” și SRL „Tehnocrat” a fost încheiat contractul nr. 216 privind
producerea, livrarea și montarea mărfii. La data de 01.08.2014, 18.08.2014 și
28.08.2014 au fost transferate mijloace bănești pe contul SRL „Tehnocrat” conform
ordinelor de plată nr. 343, nr. 370 și nr. 381, iar obiect al acestui transfer constituia
producerea, livrarea și montarea porților, lucrări care n-au fost îndeplinite.

A declarat reclamantul că, pînă la moment de către SRL „Tehnocrat” nu au fost
îndeplinite în modul corespunzător obligațiile conform contractului nr. 216 din
14.07.2014. Pînă la 14 iulie 2014 între SRL „Fermoplast” și SRL „Tehnocrat” au
mai avut loc tranzacții. În acest context, menționează că la moment pîrîtul SRL
„Tehnocrat” nu a executat contractul și nu a achitat suma transferată de către SRL
„Fermoplast” încă în anul 2014 pentru producerea, livrarea și montarea mărfii în
mărime de 80041,93 lei, termenul de executare fiind expirat.

A susținut reclamantul că, și-a onorat obligațiile asumate, însă din motive
necunoscute SRL „Tehnocrat” refuză achitarea sumei sus-menționate.

A mai menționat reclamantul că, în conformitate cu prevederile pct.5.1 din
contract, în cazul neachitării sumei nominalizate, urmează ca beneficiarul să achite o
penalitate în mărime de 0,1% din suma contractuală, dar nu mai mult de 10% din
suma achitată de către client, ceea ce constituie 8004,19 lei.

A indicat reclamantul că, în sensul prevederilor pct.2.1.2 din contractul nr. 216 din 14.07.2014, prestatorul era obligat să livreze marfa în termen de 30 zile, iar conform pct. 2.1.3 din contract, termenul de instalare a mărfii de către prestator este de două zile. Analizând prevederile sus-menționate se relevă faptul că contractul urma a fi executat în a doua jumătate a lunii august 2014. Prin urmare, consideră că termenul de executare a contractului a expirat încă în luna august 2014. În același timp a relatat că, de la 01 septembrie 2014 pînă la 06 aprilie 2016 sunt 584 zile de întârziere, astfel, conform art. 619 Codul civil pârâtul urmează să achite SRL "Fermoplast" dobânda pentru întârziere ce reprezintă 9% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 Cod civil, care este stabilită conform Hotărîrilor Băncii Naționale a Republicii Moldova cu privire la nivelul ratelor dobânzilor.

Astfel, a precizat reclamantul că, pe lîngă datoria în mărime de 80041,93 lei, SRL "Tehnocrat" urmează să restituie penalitatea (pct.5.1 din contract) în mărime de 0,1% din suma achitată pentru fiecare zi de reținere, dar nu mai mult de 10% din suma achitată de către client, ceea ce constituie 8004,19 lei și suma ce rezultă din dobânda de întârziere pe tot termenul de întârziere = 584 zile, ceea ce constituie în total 28827,15 lei.

A relatat reclamantul că, a încercat soluționarea problemei apărute pe cale extrajudiciară, însă pârâtul nu și-a onorat nici pînă în prezent obligațiile.

Prin hotărîrea din 30 septembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Fermoplast”; s-a încasat de la SRL "Tehnocrat" în beneficiul SRL "Fermoplast" datoria în mărime de 80041,93 lei, penalitatea în sumă de 8004,19 lei, dobânda de întârziere în cuantum de 28827,15 lei, taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii judecată în sumă de 3506,20 lei și suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Prin decizia din 12 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de SRL „Tehnocrat” și s-a menținut hotărîrea din 30 septembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău.

La 21 septembrie 2017, SRL „Tehnocrat” a declarat recurs împotriva deciziei din 12 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea hotărîrilor judecătorești cu adoptarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii înaintate de SRL "Fermoplast", precum și încasarea din contul SRL "Fermoplast" a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat achitată la depunerea cererii de apel și recurs.

În motivarea recursului s-a invocat că, hotărîrile pronunțate de instanțele judecătorești sunt neîntemeiate și pasibile de a fi casate, deoarece instanțele ierarhic inferioare la examinarea cauzei nu au luat în considerare că contractul nr. 216 din 14.07.2014 nu a fost semnat de administratorul SRL „Fermoplast” - Osoianu Iuliana, ci de Corețchi Ghenadie, care nu a avut nici o împuternicire de a semna acest contract, nefiind menționat în contract despre existența unei procuri prin care ar avea dreptul de a semna acest contract. În acest sens, contractul dat nu are nici o forță juridică, în baza căruia SRL „Fermoplast” să solicite dobânda de întârziere și penalitatea. Mai mult ca atât, nici instanța de fond și nici instanța de apel nu au verificat veridicitatea contractului, deși administratorul SRL „Tehnocrat” a invocat că contractul nu a fost semnat de către administratorul SRL „Fermoplast” - Osoianu Iuliana, care este persoana indicată în prezentul contract cu drept semnătură.

Totodată, instanțele judecătorești nu au stabilit cu certitudine în baza la ce act contabil a fost efectuată plata în contul SRL „Tehnocrat”.

De asemenea, consideră că de către instanțele de judecată a fost încălcat dreptul la apărare al apelantului și dreptul la un proces echitabil, prin faptul că nu a permis audierea martorilor Nicolaescu Vasile, Straticiuc Mihai și Straticiuc Alexandru, care ar proba faptul transmiterii sumei de 1150 euro în contul decontărilor reciproce. La fel, în ședința din 08.07.2016 nu a fost audiat martorul Corețchi Ghenadie, care a întocmit tehnic contractul dintre SRL „Tehnocrat” și SRL „Fermoplast”, astfel în procesul-verbal al ședinței nu este nici o mențiune despre audierea acestuia.

Cu referire la capătul de cerere prin care s-a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică, o consideră neîntemeiată din motivul că în bonul de plată nu este indicat data eliberării acestuia și pentru ce dosar anume au fost achitați acești 3000 lei, fiind doar o formulare generală „perfectarea cererii și reprezentarea în instanța de judecată”.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 12 aprilie 2017.

Conform materialelor cauzei decizia contestată a fost recepționată de către recurent la 21 iulie 2017, drept dovadă servește recipisa anexată la dosar. (f.d. 96).

Colegiul menționează că recursul declarat la data de 21 septembrie 2017 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Tehnocrat”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Tehnocrat”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de SRL „Tehnocrat”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „Tehnocrat” împotriva deciziei din 12 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic